

[Tinning]

Til sidst et meget kort spørgsmål. Det er egentlig ikke, fordi det hører hjemme i denne debat, men nu er det blevet bragt ind, og det lød lidt mystisk. Undervisningsministeren siger, at der kunne være grund til at overveje – nogenlunde direkte citeret – »... en eller anden form for anden politik på gymnasie-læreruddannelsesområdet.«

Det er ikke, fordi jeg forventer en stor redegørelse for, hvad det går ud på, for det er formentlig ikke færdigt, men jeg kunne godt tænke mig, når nu undervisningsministeren selv har bragt det ind i debatten, at få noget mere at vide om, hvad det er for en eller anden form for anden politik, man overvejer, for undervisningsministeren ved jo af egen erfaring, at bare sådan en lille løb bemærkning fra en undervisningsminister kan skabe uro i store kredse inden for uddannelsesområdet. Det er formentlig noget af det sidste, vores nuværende undervisningsminister er ude på.

Holger K. Nielsen (SF):

Ministerens mente ikke, at den kritik, som Dansk Magisterforening har udarbejdet af undervisningsministeriets prognose, er interessant, idet dette drejer sig om, at der er så få unge, der søger ind på lærerseminarierne. Hvis det er hovedbegrundelsen for disse nedskæringer, synes jeg, vi skal have det at vide, som det er. Og når ministeren samtidig siger, at alle skal optages – på en høring i sidste uge sagde han, at der kunne være tale om, at man satte flere stole ind i de enkelte klasser, at man altså gjorde de enkelte klasser større – tyder det på, at det ikke er hensynet til lærernes fremtidige beskæftigelsesvilkår, der spiller en rolle her, men de økonomiske besparelser og så det, at så få unge søger ind på lærerseminarierne.

Jeg var ligesom hr. Tinning imponeret af ministerens ordbloomster i forbindelse med den manglende tilgang: »snigende svindsot«, »udmarvende døds-kamp«. Det er lige før man føler, at det var lugten fra denne døds-kamp, vi kunne mærke nede bagved, men det er det vel næppe. Jeg er nu ikke sikker på, ministeren har ret i disse betragtninger. Det minder mig lidt om, når Jehovas Vidner forudser dommens dag på det og det tidspunkt. Jeg synes i hvert fald, at ministeren i stedet burde lade dette komme an på praksis.

Lad os så prøve at se, om det er rigtigt. Er det rigtigt, at der kommer 1.000 næste år på lærerseminarierne? Det er i mellemtiden blevet sat op til 1.500 eller 1.700. Der er unægtelig en vis forskel, men hvorfor dog ikke opretholde kapaciteten i 1983 eller opretholde antallet af stamhold og så se, om det er rigtigt, at der kommer så få ansøgere til lærerseminarierne næste år? Vi har fremsat vores beslutningsforslag netop for at sikre, at kapaciteten opretholdes. Det er da klart, at vi ikke kan opretholde tomme seminarier. Hvis det bliver resultatet, må vi nedlægge dem. Men jeg er ikke sikker på, at det går således, især ikke i betragtning af de dårlige uddannelsesforhold, der i øvrigt er for den danske ungdom.

Jeg synes, det er værd igen at tage fat på spørgsmålet om, at man godt kan rejse fra den ene by til den anden. Det kan man da naturligvis, men ministeren ved sikkert også, at den gennemsnitlige alder for dem, der starter på lærerseminarierne, er steget, at mange i den alder har familiære forpligtelser, og at det sandsynligvis ikke vil være tilfældet, at de faktisk flytter til en anden by. Direktøren for direktoratets seminariesektion, Tage Kampmann, gjorde også opmærksom på på den konference, vi havde i Frederiksdal i begyndelsen af september måned, at det sandsynligvis er særdeles vanskeligt at få de unge mennesker med alle deres familiære forpligtelser til at flytte fra én by til en anden for at få en læreruddannelse, og derfor er jeg ikke sikker på, at dette forslag i sig selv vil sikre eksistensen af de små lærerseminarier. Jeg vil igen sige, at når tilgangen til seminarierne har svigtet, har det utvivlsomt forbindelse med, at man fra officiel side har kørt en voldsom skræmmekampagne for at få de unge til at lade være med at gå på lærerseminarium.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan berolige hr. Tinning med, at der ikke forestår drastiske nedlæggelser af universiteter eller andet, men der forestår derimod en selvransagelse på de højere uddannelsessteder gående ud på, hvilke nye uddannelsesstilbud vi kan give de studerende inden for humaniora og naturvidenskab – især humaniora – som kan føre til, at de kan få arbejde andre steder end i gymnasiet. Det er